

Teismo praktikos rinkinys

Byla T-620/11

**GFKL Financial Services AG
prieš
Europos Komisiją**

„Valstybės pagalba — Vokietijos mokesčių teisės aktai, susiję su nuostolių perkėlimu į kitus mokesčius metus (Sanierungsklausel) — Sprendimas, kuriuo valstybės pagalba pripažįstama nesuderinama su vidaus rinka — Ieškinys dėl panaikinimo — Konkretus poveikis — Priimtumas — Valstybės pagalbos sąvoka — Atrankinis pobūdis — Mokesčių sistemos pobūdis ir struktūra — Viešieji ištekliai — Pareiga motyvuoti — Teisėti lūkesčiai“

Santrauka – 2016 m. vasario 4 d. Bendrojo Teismo (devintoji kolegija) sprendimas

- Ieškinys dėl panaikinimo — Fiziniai ar juridiniai asmenys — Tiesiogiai ir konkrečiai su jais susiję aktai — Konkreti sąsaja su bendro pobūdžio aktu — Sąlygos — Komisijos sprendimas, kuriuo uždraudžiama sektorinės pagalbos schema — Įmonės, kuri turi įgytą teisę sumažinti mokesčių pagal minėtą schemą, pareikštas ieškinys — Priimtumas*
(SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa)
- Ieškinys dėl panaikinimo — Fiziniai ar juridiniai asmenys — Suinteresuotumas pareikšti ieškinį — Komisijos sprendimas pripažinti pagalbą nesuderinama su vidaus rinka — Nagrinėjamos pagalbos schemos taikymo sustabdymas po Komisijos sprendimo pradėti formalią tyrimo procedūrą — Minėtos pagalbos schemos adresato pareikštas ieškinys — Priimtumas*
(SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa)
- Institucijų aktai — Motyvavimas — Pareiga — Apimtis — Komisijos sprendimas valstybės pagalbos srityje*
(SESV 107 ir 296 straipsniai)
- Valstybių teikiama pagalba — Sąvoka — Priemonės atrankinis pobūdis — Mokesčių lengvatos priemonė — Vertinimo kriterijai — Pateisinimas, pagrįstas mokesčių sistemos pobūdžiu ir bendra struktūra*
(SESV 107 straipsnio 1 dalis)
- Valstybių teikiama pagalba — Komisijos sprendimas — Teisminė kontrolė — Ribos — Teisėtumo vertinimas atsižvelgiant į priimant sprendimą žinomas aplinkybes — Pagrindas, pagrįstas faktinėmis aplinkybėmis, nenurodytomis per administracinę procedūrą — Priimtumas*
(SESV 108 ir 263 straipsniai)

6. *Valstybių teikiama pagalba — Sąvoka — Priemonės atrankinis pobūdis — Mokesčių lengvatos priemonė — Mokesčių priemonė, pagal kurią leidžiama perkelti nuostolius, kai išigyjama sunkumų patirianti įmonė siekiant sanuoti — Įtraukimas — Pateisinimas, pagrįstas mokesčių sistemos pobūdžiu ir bendra struktūra — Nebuvimas*

(SESV 107 straipsnis)

7. *Valstybių teikiama pagalba — Sąvoka — Iš valstybinių išteklių teikiama pagalba — Valstybės narės mokestinių lėšų atsisakymas, dėl kurio investuotojai gali išigyti akcijų tam tikrose įmonėse mokesčių požiūriu palankesnėmis sąlygomis — Įtraukimas*

(SESV 107 straipsnio 1 dalis)

8. *Valstybių teikiama pagalba — Neteisėtos pagalbos susigrąžinimas — Pagalba, suteikta pažeidžiant SESV 108 straipsnio procedūros taisykles — Teisėtų lūkesčių apsaugos principas — Taikymo sritis — Nacionalinė institucija, kuri pateikė privalomąją informaciją, prieštaraujančią Sąjungos teisės aktams — Gavėjai, neturintys teisėtų lūkesčių — Tariamai panašių priemonių egzistavimas kitose valstybėse narėse — Nereikšmingumas*

(SESV 108 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnio 1 dalies antrasis sakinys)

1. Įmonės pareikštas ieškinys dėl Komisijos sprendimo, kuriuo draudžiama sektorinės pagalbos schema, panaikinimo, jeigu ji susijusi su šiuo sprendimu tik dėl priklausymo atitinkamam sektoriui ir dėl to, kad potencialiai galėjo gauti naudos iš tos schemos, iš esmės yra nepriimtinas. Tačiau jeigu šis Komisijos sprendimas paveikia grupę asmenų, kurie buvo nustatyti arba kuriuos buvo galima nustatyti priimant šį aktą dėl šios grupės nariams būdingų kriterijų, šis aktas gali būti konkrečiai susijęs su šiais asmenimis tiek, kiek jie sudaro apibrėžtą ūkio subjektų grupę.

Taigi įmonė, kuri turi įgytą teisę sumažinti mokesčių pagal nacionalinės teisės aktus, kurie pagal sprendimą, kuriuo draudžiama sektorinės pagalbos schema, kvalifikuoti valstybės pagalba, turi būti laikoma priklausančia uždarai ūkio subjektų, kurie priimant ginčijamą sprendimą buvo identifikuoti arba bent jau lengvai identifikuotini, grupei, kaip tai suprantama pagal 1963 m. liepos 15 d. Sprendimą *Plaumann / Komisija*, 25/62. Šia išvada negalima abejoti remiantis aplinkybe, kad, Komisijai priėmus sprendimą pradėti formalią tyrimo procedūrą ir vėliau sprendimą, kuriuo draudžiama sektorinės pagalbos schema, nacionalinės valdžios institucijos priėmė priemones netaikyti nagrinėjamų nacionalinės teisės aktų.

Be to, elementai, kuriais teismų praktikoje grindžiamas konkretus poveikis, kaip jis suprantamas pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, nebūtinai sutampa su valstybės pagalba sudarančiais elementais, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

(žr. 55, 56, 64, 65, 70, 71 punktus)

2. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 76–80 punktus)

3. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 86–97 punktus)

4. Siekiant nustatyti, ar nacionalinė mokestinė priemonė yra „atrankinio pobūdžio“, visų pirma reikia identifikuoti ir išnagrinėti bendrą arba „įprastą“ mokesčių schemą, taikomą atitinkamoje valstybėje narėje. Paskui atsižvelgiant į šią bendrą arba „įprastą“ mokesčių schemą reikia įvertinti ir nustatyti, ar

nagrinėjama mokestine priemone suteikiama lengvata gali būti atrankinio pobūdžio, įrodant, kad šia priemone nukrypstama nuo bendros sistemos tiek, kiek pagal ją diferencijuojami ūkio subjektai, kurių faktinė ir teisinė padėtis, atsižvelgiant į šios schemos tikslą, yra panaši; tai turi įrodyti Komisija. Baigus nagrinėti šias pirmas dvi stadijas, priemonė gali būti kvalifikuojama kaip atrankinė *prima facie*.

Tačiau atrankinio pobūdžio sąlygos netenkina priemonė, kuri, nors būdama pranašumas jos gavėjui, yra pateisinama sistemos, kuriai priklauso, pobūdžiu ar bendra struktūra; tai turi įrodyti atitinkama valstybė narė. Po šios galimos trečios nagrinėjimo stadijos priemonė kvalifikuojama kaip atrankinė.

Kalbant apie nacionalinės mokesčių priemonės pateisinimą mokesčių sistemos pobūdžiu ar bendra struktūra, pažymėtina, kad turi būti daromas skirtumas tarp, viena vertus, konkrečiai prie mokesčių schemos priskiriamų tikslų, kurie jai nebūdingi, ir, kita vertus, pačiai mokesčių sistemai būdingų mechanizmų, kurie yra būtini siekiant šių tikslų, o šie tikslai ir mechanizmai, kaip pagrindiniai ar indikaciniai nagrinėjamos mokesčių sistemos principai, gali pagrįsti tokį pateisinimą.

(žr. 100–102, 153 punktus)

5. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 110 punktą)

6. Mokesčių lengvatos priemonė, pagal kurią kaip išimtimi iš taisyklės, kuria ribojama galimybė perkelti nuostolius, jei įsigyjus 25 % arba daugiau bendrovės akcijų, tam tikromis sąlygomis leidžiama perkelti nuostolius, kai įsigyjama sunkumų patirianti įmonė siekiant sanuoti, yra atrankinė *prima facie*, nes ji netaikoma visoms įmonėms, kurių akcininkai pasikeitė iš esmės; ji taikoma aiškiai apibrėžtai įmonių kategorijai, t. y. įmonėms, kurios įsigijimo momentu yra nemokios ar pernelyg išiskolinusios arba joms gresia tapti nemokiomis ar pernelyg išiskolinusiomis. Ši priemonė, kurios tam tikros sąlygos nėra susijusios su tikslu užkirsti kelią piktnaudžiavimui ir kuri neapima visų įmonių, kurių faktinė ir teisinė padėtis yra panaši atsižvelgiant į aptariamą mokesčių schemos tikslą, yra skirta pagelbėti sunkumų patiriančioms įmonėms. Taigi manydama, jog pagal minėtą priemonę diferencijuojami ūkio subjektai, kurių pagal mokesčių sistemos tikslą faktinė ir teisinė padėtis yra panaši, Komisija nepadarė klaidos.

Ši mokesčių priemonė taip pat nepateisinama mokesčių sistemos pobūdžiu ir bendra struktūra, nes jos pagrindinis tikslas – palengvinti sunkumų patiriančių įmonių sanavimą – nėra susijęs su mokesčių sistemos pagrindiniais ar svarbiausiais principais, todėl yra jai nebūdingas tikslas, vadinasi, nebūtina patikrinti, ar ginčijama priemonė yra proporcinga siekiamam tikslui.

(žr. 138, 139, 141, 142, 159, 160 punktus)

7. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 175–183 punktus)

8. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 186–192 punktus)